

[Poul H. Møller]

og ulemper ved ekspropriation af energiresourcerne i den danske undergrund. Jeg var nemlig ikke bekendt med nogen ekspropriation, men vidste, at der forelå en aftale mellem staten og DUC om udvinding af eventuelle forekomster af gas, olie m. v. i den danske undergrund.

Vi har allerede længe vidst, at der har været ført genforhandlinger mellem DUC og regeringen om de koncessionsbetingelser, der senest er revideret i 1976, men energiministeren har ikke hidtil villet orientere os i energipolitisk udvalg om, hvorledes disse forhandlinger hidtil var forløbet. Ind imellem har vi hørt, at statsministeren nu selv havde overtaget forhandlingshvervet fra energiministeren, men det blev omgående dementeret.

I går løftede så rederiet A. P. Møller sløret for, hvortil man var nået i disse forhandlinger, og dette sammenlignet med det nylig omtalte forslag om off-shoreanlæg og energiministeriets bemyndigelse på dette område har gjort venstresocialisternes spørgsmål om ekspropriation mere forståeligt for mig. Men samtidig må jeg erkende, at det forekommer mig, at hele regeringens forhandlingspolitik er noget uforståelig.

Som bekendt og også nævnt her i dag fik rederiet A. P. Møller koncession i 1962 på eftersøgning og udnyttelse af eventuelle energiforekomster i den danske undergrund, herunder den danske kontinentalsokkel i Nordøen. Forud var der af mange andre foretaget adskillige borer i den danske undergrund, men alle hidtil resultatløse.

Den danske stat havde ikke på noget tidspunkt vist interesse for selv at vove pelsen. Vi ved, at sagen har udviklet sig i årenes løb. Der er konstateret forekomster af såvel olie som gas, endda i langt større mængder end hidtil, hvilket ganske naturligt giver en rimelig grund til at genforhandle koncessionen, idet grundlaget herved er væsentligt ændret.

Ifølge aftalen skal DUC pr. 1. januar 1981, altså om ca. 2 måneder, påbegynde en gradvis afgivelse af arealerne til staten. Ifølge oplysningerne fra A. P. Møller har man under forhandlingerne tilbudt at afgive ikke som oprindelig aftalt 9 pct. af arealet, men godt og vel 4 gange så meget, nemlig 37,2 pct. Regeringen har nemlig vurderet, at DUCs efterforskning hidtil ikke har været tilstrækkelig i omfang, hvorfor man ønsker andre sat ind på efterforskning af de frigivne

arealer. På hvilket grundlag denne vurdering hviler, ved jeg ikke. Jeg formoder, at man har nogen ekspertise, der har regnet noget ud, men så vidt jeg har forstået, er de vise dér heller ikke enige – som på så mange andre områder.

Yderligere vil A. P. Møller om 4 år afgive endnu 14 pct. af det samlede areal. De øvrige forhandlingsobjekter med hensyn til salg af forekomsterne, en olieledning fra Nordøen ført i land osv. er jo godt kendt efterhånden fra pressen og synes umiddelbart at være rimelige. Yderligere tilbyder A. P. Møller fortsatte forhandlinger med eventuelt flere imødekommelser af regeringens ønsker.

Alt dette skal ses på baggrund af de hidtidige investeringer på 6,6 mia kr. og de forventede investeringer i de kommende år på et lignende beløb – investeringer, som staten altså ikke turde indlade sig på, og vel også investeringer, som staten heller ikke i dag har råd til.

Heroverfor står regeringens oplæg med krav om tilbagelevering af hele undergrundskoncessionen i løbet af 5 år samt andre krav, som i øvrigt ikke er helt klare, da vi ikke kender dem eksakt, men krav, som rent umiddelbart synes ganske urimelige. Det hele antyder en uhæderlig fremgangsmåde, hvor man ganske ændrer på aftaler og vilkår lige nu, hvor olien og gassen så småt er begyndt at pible op til overfladen, men længe før de store investeringer har kunnet betale sig eller forrente sig. Det spiller netop op til forespørgernes noget provokerende tale om ekspropriation.

Jeg forstår godt rederiet A. P. Møllers indiskretion med offentliggørelse af deres tilbud til staten og modtilbuddet, for det stiller unægtelig forhandlingerne i et noget andet lys, end man hidtil har kunnet formode. Det kan nok være gavnligt for alle parter, at de forhandlinger, som må formodes at blive genoptaget snarest, bliver ført så tilpas åbent, at f. eks. energipolitisk udvalg vil blive løbende informeret – helt i lighed med, hvad et kommende lovforslag om D.O.N.G.s fremtidige oliehandler tilsigter.

Naturligvis skal de energiforekomster, som findes i den danske undergrund, først og fremmest komme vort land til gode. Det synes da også sikret i de tilbud, som er afgivet af A. P. Møllers rederi, men hvis man ikke giver fair play til dem, der løber en meget